

جمعه 12 اردیبهشت 1393 - 2 رجب 1435 - 2 مه 2014

میرزا مصطفی افتخار العلماء آشتیانی متخلص به صهبا در حدود سال 1245 ش برابر با 1282 ق...

* ترور «میرزا مصطفی افتخار العلماء آشتیانی» در جریان نهضت مشروطه (1288 ش)
اشاره:

میرزا مصطفی افتخار العلماء آشتیانی متخلص به صهبا در حدود سال 1245 ش برابر با 1282 ق در تهران، در بیت علم و فقاقت و جهاد به دنیا آمد. پدرش آیت الله میرزا محمد حسن آشتیانی، رهبر نامدار نهضت تنباکو در تهران و مورد اعتماد میرزای بزرگ شیرازی در پایتخت بود. میرزا مصطفی پس از اتمام تحصیلات نزد پدر و دیگر اساتید، به اخذ اجتهاد نائل آمد و

در جریان نهضت مشروطیت، به این قیام مردمی پیوست. وی از رهبران مسلم انقلاب مشروطه و مجتهدی مبارز بود. میرزا مصطفی تلاش می نمود تا بتواند بین مشروطه و مشروعه را جمع کند لذا از هر دو گروه کناره گرفت. سرانجام در جریان تحصن علماء در حرم حضرت عبدالعظیم (ع) در ری که او نیز یکی از پیشتازان آن بود، توسط عده ای ناشناس، در نیمه شب دوم اردیبهشت 1288 ش، در 43 سالگی به قتل رسید و در جوار حضرت عبدالعظیم (ع) به خاک سپرده شد.

* رحلت استاد برجسته و
عالم محقق آیت ا... «میرزا مهدی آشتیانی»
(1332 ش)

اشاره:

میرزا مهدی آشتیانی، حکیم، عارف و دانشمند شیعی در حدود سال 1266 ش (1306 ق) در تهران متولد گردید. پدرش میرزا جعفر ملقب به میرزا کوچک

از شاگردان آقا محمدرضا حکیم قمشه ای و مادرش دختر حاج میرزا حسن آشتیانی، مجتهد معروف تهران بود. ایشان پس از فراگیری مقدمات، خارج فقه و اصول را نزد شیخ فضل الله نوری و آقا سید عبدالکریم مدرس آموخت.

وی از آن پس سال ها در تهران مُدرس فلسفه و عرفان بود و عنوان مدرس رسمی مدرسه سپهسالار را داشت. در این میان شاگردان فرهیخته ای تربیت نمود که میرزا ابوالحسن شعرانی، دکتر عبدالجواد فلاطوری،

دکتر محمدابراهیم آیتی، سیدجلال آشتیانی،

مهدی حائری یزدی و بدیع الزمان فروزانفر و... از

آن جمله اند. آیت الله میرزا مهدی آشتیانی در

سال 1325 ش برابر با سال های 1366 - 1365 ه. ق، به استدعای فضلاء و طلاب حوزه علمیه قم چندی

به قم مهاجرت کرد و به تدریس و افاضه پرداخت و استاد شهید مرتضی مطهری در آن مدت قلیل توفیق استفاده از محضر او را داشت.

میرزا مهدی آشتیانی بی گمان یکی از متبحرترین شارحان و مدرسان فلسفه بود ولی ذوق عرفانی او بر مشرب عقلی اش غلبه داشت و این همه در آثار و شروح و حواشی او که البته از حد شرح و تفسیر بسیار فراتر می روند و خود، آثار مستقلی به شمار می روند، به خوبی هویداست.

از این عالم برجسته و محقق توانا آثار متعددی

بر جای مانده که: حاشیه شرح منظومه منطق و حکمت، اساس التوحید درباره قاعده «الواحد» در وحدت وجود از آن جمله است. میرزا مهدی آشتیانی سرانجام در

دوم اردیبهشت 1332 ش برابر با نهم شعبان 1372 ق

در 66 سالگی درگذشت و در حرم حضرت معصومه (س) مدفون گردید.